

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
2. CEZA DAİRE BAŞKANLIĞI'NA

İSTANBUL

ACİL VE ÖNCELİK

İSTEĞİ

Dosya No : 2019/

Salıverilmesini

İsteyen Sanık : AHMET H. ALTAN

Vekili : Av. FİGEN ALBUGA ÇALIKUŞU

Konusu : HÜKÜM SONRASI AĞIR YASA ve HUKUK İHLALİ İLE TUTUKLANAN AHMET ALTAN'IN

DERHAL TAHLİYESİ İLE

ÜST YETKİLİ MERCİ OLARAK BU HUKUKSAL SKANDALA ORTAK OLUNMAMASI ADINA BU HUKUKSUZLUĞA SON VERİLMESİNİN SAĞLANMASI isteğidir.

İzahı : Bu dilekçe esasa dair dilekçe değildir. Esasa dair dilekçe süresi içinde ibraz edilmiştir.

Bu dilekçenin konusu Türkiye’de bir ilk olan “mahkeme hükmüne” yetkisi olmadığı halde bir savcının itiraz etmesi ve “adli kontrol tedbiri uygulanarak hüküm ile tahliye edilen” Ahmet Altan’ın 8 gün sonra anayasal ve yasal hakları “hiç sayılarak” itiraz üzerine ve suç işlemeyi göze alarak tutuklanmasıdır.

Bu tutuklamayı yapabilmek adına TC Anayasası yok sayılmıştır. CMK hükümlerine uydurabilmek gibi nafîle gayret ile yasa maddeleri şaşkınlık içinde özüne, ruhuna aykırı olarak delik deşik edilmiştir.

Üst derece mercii olan Dairenin, müvekkilin özgürlüğüne hukuksal zorbalık ile el koyan bu ağır hukuksuzluğu ve kasten mevzuat ihlalini tüm neticeleri ile ortadan kaldırmak yükümlülüğü bulunmaktadır.

Usul esastan önce gelir.

İlk derece mahkeme kararını denetleme yetkisine sahip Dairenin bu hukuksal rezalete derhal son vermesi gerekir.

İtiraz üzerine dosyaya bakan 27. AĞM heyetinin, 12.11.2019 tarihinde 2019/552 D. İş sayılı kararına bakıldığında görülen yazılı gerekçeler, tutuklama sebepleri ve verilen kararın “kesin” olduğu açıklamaları, bu hukuksal saçmalığı izah etmeye yeterlidir.

27. Ağır Ceza Mahkemesi'nin bir gün önce kesin dediği kararından sonra 13.11.2019 tarihinde gene yasaya aykırı olarak 2019/557 D. İş sayı ile duruşma açması, duruşmada zapta yazdığı gerekçeler, tutuklama sebepleri bu kez itiraz yolu açık karar vermesi, kararın 5.maddesinde yazılanlara göre bir mahkeme hükmünü yokmuş gibi kabul de hukuksal saçmalığın ne boyutlara taşınabildiğini göstermektedir.

1- Mahkeme hükmüne karşı itiraz yoluna gidilemez.

İtirazın konusu, “hüküm” adı verilen son kararlardan önce alınan ve son karara esas teşkil etmeyen “ara karar”lardır (Yüce, s. 492; Yurtcan, s. 456; Ünver, Naci, Ceza Yargılamasında Yasa Yolları, Ankara, 1992, s.19. 20)

İtiraz ile istinaf farkı da buradan kaynaklanmaktadır. İstinaf, dava bittikten, son karar verildikten sonra gidilebilecek bir yoldur. Buna karşılık **itiraz, hükümden önceki safhada, yani dava bitmeden önce başvurulabilecek bir yoldur.** (Yüce, s. 492; Toroslu, 291)

Bizlere üniversitede ders veren hocaların kesin ifade ile anlattıkları bilgi budur.

İstanbul'da ağır ceza mahkemesine hakim olmuş kişilerin, savcılık yapanların bu hukuksal gerçeğe vakıf olmadan mahkeme başkanlığı ve savcılık yapıyor olduklarını görmek benim gibi hukukçu bir aileden gelen ve 29 yıldır avukatlık yapan birisi için çok incitici ve can yakıcıdır.

Üst derece mercii olan Daire üyelerinin ve esasen vicdanı, meslek onuru olan tüm hukuk insanlarının da adalet duygusunu bu derece örseleyen bu gerçek karşısında incinmeleri, mahcup olmaları gerekir.

2- Hüküm ile ilk derece mahkemeleri dosyadan el çeker.

Mahkeme hükmünü verdikten sonra dava dosyasından el çeker. Yetki artık sıra ile İstinaf ve Yargıtay mercilerindedir.

Bu nedenle bir başka ilk derece mahkemesi de itiraz üzerine bir hükme dokunmaz. Yetkisi yoktur.

3- İtiraz edilmesi mümkün mahkeme kararları yasada sayılıdır.

İtiraz, kural olarak “hâkimlik kararlarına”, “istisnai olarak” da mahkeme kararlarına karşı yapılır. Bunu bize CMK 267. Maddesi emretmektedir.

“Hâkim kararları ile **kanunun gösterdiği hâllerde, mahkeme kararlarına** karşı itiraz yoluna gidilebilir.”

Hükme itiraz edilebileceği CMK’da sayılmadığı gibi, ara karar ile dahi olsa “tahliye kararına” savcının itiraz hakkı da CMK’da sayılmamıştır.

Savcı ancak serbest bir kişinin tutuklanmasını isteyebilir, bu talebi reddedildiği takdirde bu karara itiraz edebilir. Bu da gene elbette hükümden önceki aşama için geçerlidir.

4- Ahmet Altan hükümlerle tahliye olurken, tutuklama yerine adli kontrol şartı uygulanmıştır.

Mahkeme, somut olayın özelliklerine göre tutuklama ile aynı şartlara sahip adli kontrolün tatbikini YETERLİ GÖRMÜŞTÜR.

Verilen bu karar ara karar değil, “HÜKÜM” dür.

Esas olan; kişi hürriyeti ve güvenliği hakkının korunması, yani bireyin tutuklanmaması veya bihakkın serbest bırakılması veya tutukluluğun adli kontrol tedbirine çevrilmesidir.

3 yılı aşkın süredir devam eden ve Yargıtay denetiminde de geçen dava dosyası kapsamında, esasa dair yargılamayı yapan 26. Ağır Ceza Mahkemesi oy birliği ile tahliyeye karar verirken, Ahmet Altan hakkında yurt dışı çıkış yasağı konularak ‘sanığın üzerine atılı suçun niteliği, tutuklulukta geçirmiş olduğu süre, tutuklamanın koruma tedbiri mahiyetinde olması, tutuklama tedbiri ile öngörülen hukuki faydanın adli kontrol tedbiri ile de sağlanabileceği hususunda mahkememizde oluşan kanaat dikkate alınarak sanığın tahliyesine’ karar vermiştir.

Artık tutuklama tedbirine alternatif olarak, geline aşamada ölçülülük ilkesi gereği adli kontrol şartı uygulanmış ve tahliye kararı verilmiş ise BU KARARDAN DÖNÜLEMEZ.

Dava dosyası Yargıtay incelemesinden geçmiştir. Yargıtay C.Başsavcılığı tebliğnamesinde suçun vasfının değiştirerek görüş bildirmiştir. Yargıtay 16. CD de 2019/521-4769 sayılı kararında suçun, örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüte yardım etme suçu olacağı görüşü ile kararı bozmuştur.

26. Ağır Ceza Mahkemesinin savcısı da Yargıtay Bozma kararına uyulmasını talep etmiş ve neticede mahkeme bu bozma kararına uymuş ve Yargıtay 16. CD si kararına uygun olarak hüküm kurmuştur.

26.AĞM savcısı 04.11.2019 tarihinde verilen bu hükme karşı son gün olan 11.11.2019 tarihine kadar istinaf yasa yoluna başvurmamıştır.

5- Anayasa ve yasa yok sayılırken üst merci yargı organının yetkisi gasp edilmiştir.

26. AĞM savcısı 06.11.2019 tarihinde Ahmet Altan'ın hükümlerle birlikte tahliye kararına itiraz etmiş, 26. AĞM bu itirazı reddetmekle birlikte dosyayı itirazı incelemek üzere 27. AĞM'ye göndermiştir.

Hukuksal zorbalık süreci böyle başlamıştır.

27. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından, CMK 100.maddesinde sayılmayan, yasal olmayan dayanak ve uydurulmuş gerekçeler ile itiraz kabul edilmiştir. 12.11.2019 tarihinde 27 AĞM 2019/552 D.İş sayılı sonunda “**kesin**” olduğu yazılı bir karar vermiştir. Bu kararda mahkeme, savcının itirazını kabul etmiş ve hüküm sonrası bir karara karşı nasıl oluyorsa, tutuklama yönünde yakalama kararı almıştır.

13.11.2019 tarihinden ise 27. Ağır Ceza Mahkemesi bu kez 2019/557 D.İş sayısı üzerinden “**itiraz yolu açık**” yeni bir karar vermiştir.

Bu karar da bir önceki 2019/552 D.İş sayılı kararın nerede ise aynısıdır. Ama 27. Ağır Ceza Mahkemesi heyetinin bu kez ilk kararındaki **bariz hukuki hatasına sözüm ona bir hukuki zemin yaratma telaşında olduğu** görülmektedir.

Ama sonuçta 27. Ağır Ceza Mahkemesi dosya kapsamına aykırı ve yasal izahı olmayan, **CMK'da 100'de yazılı tutuklama koşullarına aykırı gerekçeler uydurarak** tahliye kararına itirazı kabul ile tutuklama kararı verebilmiştir.

Bu gerekçeleri karardan bir gün önce göreve atanan, daha önce dosyada hiç inceleme yapmamış, kapsamlı dava dosyasına vakıf olmayan mahkeme başkanı nasıl verebilmiştir ki Yargıtay bu dosyada denetim ve incelemesini yapmıştır.

Yargıtay kararında, bu tutuklama gerekçelerinin hiç birisi yoktur. **Yargıtay bozma kararına uygun hüküm verilmiş dosyada, böylesi bir keyfiyet ve hukuksuzluğa izin verilmemelidir.**

- 27 AĞM'nin savcı itirazını kabul gerekçelerinde, atılı suçun örgüt üyesi olma suçu olduğu yazılıdır. Atılı suç TCK 207/7 maddesidir. Örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüte yardım etmek suçu. Bu suç katalog suçlardan değildir.
- Ahmet Altan'ın tahliyesine karar verildiği gün itibarıyla tutuklu kaldığı süre 1138 gündür. Verilen ceza peşinen çektirilemez. Anayasanın 38.maddesine aykırıdır.
- Hüküm ile tahliye sonrası “kaçma şüphesinden” nasıl söz edilebilir? Bu yüzden mi yakalama kararı medyadan derhal duyurulmuştur?
- “Sanığın şahsi ve diğer halleri”, “sanığın sıfatı”, “sanığın harici davranışları” gibi bir tutuklama koşulu CMK 100.maddede yoktur.

- “Ya da yurt dışında firari suç faillerinin bulunması ve aleyhe lobcilik yapması” da gibi tutuklama gerekçesi CMK 100.maddede yoktur.

Hukuki cehalet bunlarla da bitmemektedir;

- **12.11.2019 tarihi itibarıyla Savcının yasa yolu başvurusu bulunmayan dava dosyasında ‘temyiz sürecinde cezanın ağırlaştırma ihtimali’ gibi bir gerekçe tutuklama gerekçesi yapılmıştır.**
- **Ahmet Altan’ın cezası artamaz bu kesindir.**
- **Ahmet Altan’ın cezası inebilir ihtimal dahilinde olan budur.**

Sanık lehine usulü kazanılmış hak doğmuştur. Aleyhe bozma yasağı vardır.

26. Ağır Ceza Mahkemesinin itiraz eden savcısı da esas hakkındaki mütalaada Yargıtay 16 CD sinin bozma kararına uygun görüş bildirmiştir. 26. AĞM savcının isteğine uygun olarak önce Yargıtay ilamına uyma kararı vermiş, sonra gene savcının mütalaasına uygun olarak istediği sevk maddesinden ve assari haddenden uzaklaşarak hüküm kurmuştur. Bu hüküm savcılık tarafından da doğal olarak temyiz edilmemiş, yasa yolu başvurusu yapılmamıştır.

Cezanın sanık aleyhine değil tam da tersine lehine değişme ihtimali vardır.

Yargı reformu kapsamında TMK 7. Maddeye ekleme yapılmıştır; ‘eleştiri amaçlı düşünce açıklamak suç değildir. Bu değişiklik müvekkilim hakkında verilen Yargıtay bozma kararından sonraki LEHE DEĞİŞİKLİKTİR VE SANIĞIN DURUMUNU DOĞRUDAN ETKİLEMEKTEDİR.

27. Ağır Ceza Mahkemesi, yoksa Yargıtay’ın da üzerinde bir mahkeme midir?

Yasalar ile bağlı değil midir?

Bu görev suçudur.

- **CMK 104.md. başlığı “şüpheli ve sanığın salıverilme istekleri” dir.**

CMK 104.md yasa koyucunun iradesi ile sanık ve şüpheli lehine düzenleme getiren bir yasa maddesidir. Maddeye KHK ile getirilen ekleme sanık lehine olan düzenlemede savcı eli ile aleyhe bir başvuruya imkan tanımaz. Bu yasamanın iradesine, maddenin hükümet gerekçesine aykırıdır.

Ötesinde CMK’da itiraz edilecek mahkeme kararları arasında, tahliye kararına itiraz da yoktur.

Kıyas yolu ile itiraz edilecek kararlar genişletilemez. Hele ki bireyin özgürlüğüne yönelik hukuksuz bir müdahaleye kıyas yolu kapı açamaz ki kıyas yasağı ilkesinin mevcudiyeti de unutulmamalıdır.

Ama çok çok daha önemlisi “hüküm ile tahliyeye CMK 104.maddesine göre de itiraz” zaten mümkün değildir.

Bir ilk derece mahkemesi olan 27 ve 28 Ağır Ceza Mahkemesinin bu takdiri tartışma YETKİSİ YOKTUR.

Özetle ve Sonuç Olarak;

Gelinen aşamada HÜKÜM İLE tutuklama tedbirinden vazgeçilerek adli kontrol şartı uygulaması kararı verilmiş tahliye kararına itirazın yasal olmayışı,

Aleyhe bozma yasağı, usulü kazanılmış hak, 38 aydır tutukta geçen süre,

TMK 7.maddedeki sanık lehine olan yeni yasal düzenleme gereği temyiz sürecinin sanık lehine değişme yolundaki kuvvetlilik,

Ahmet Altan’ın tahliye edildikten 8 gün sonra evinde gözaltına alınmasına göre kaçma şüphesinden söz edilemeyeceği,

delillerin tamamının toplanmış olmasına göre

yasal anlamı ve dayanağı olmayan, dosya kapsamına aykırı uydurulmuş gerekçeler ile,

Yargıtay ve istinaf mahkemesinin yetkisini gasp ederek,

Anayasa ve yasa yok sayılarak mahkeme hükmü sonrasında, ağır hukuksuzluk ile başlatılan itiraz sürecinde tahliye kararına itiraz sonucu verilen itirazın kabulü ve bu kabule göre verilen tutuklama kararında isabet yoktur.

Hukuksuzluk vardır, yasa tanımamazlık vardır, hukuksal zorbalık vardır.

Mahkemenin hüküm ile tutuklama tedbiri yerine adli kontrol şartı uygulayarak verdiği tahliye kararına karşı başlatılan bu süreç hukukun değil gücün esas olduğunu göstermek adına bir iddiadır.

Bağımsız ve tarafsız yargının tek iddiasının hukukun ve adaletin gücü olması gerekir.

Bu nedenlerle öncelikle esasa girmeden evvel, konusu suç teşkil eder bu hukuka aykırılığının ve ağır mevzuat ihlalini giderilmesini, AHMET H. ALTAN’ın TAHLİYESİNE karar verilmesini dilerim.

03.01.2020

Avukat FİGEN ALBUGA ÇALIKUŞU
AHMET H. ALTAN VEKİLİ